

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/100/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011016
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118011016.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu na neverejnom zasadnutí dňa 06. decembra 2018 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. augusta 2018, sp.zn.6Pp/131/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 14. augusta 2018, sp.zn.6Pp/131/2018 podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že odsúdený L. S. sa podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn.3T/9/2018 zo dňa 19.02.2018 a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn.1T/11/2016 zo dňa 30.03.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn.1T/11/2016 zo dňa 04.04.2018. Zároveň okresný súd podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a nariadil probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 1 rok za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) ihneď po jeho vyhlásení voči nemu na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť. Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že s uvedeným rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sa nemôže stotožniť. Poukázal na hodnotenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava zo dňa 11.07.2018, ktoré podrobne a komplexne charakterizuje odsúdeného z hľadiska jeho správania sa vo výkone trestu, pričom záverom konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienene prepustenie a odporúča ho podmienene prepustiť s dohľadom. Zástupca ústavu na výkon trestu na verejnom zasadnutí zotrval na písomnom hodnotení odsúdeného, pričom naďalej ho odporúča podmienene prepustiť. Ďalej uviedol, že pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného bolo potrebné brať do úvahy tiež fakt, že v nedávnej minulosti, a to v roku 2016 bol právoplatne odsúdený pre rovnaký trestný čin- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. V čase plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia spáchal ďalší skutok rovnakého charakteru, ktorý v súčasnosti vykonáva. Prokurátor má za to, že táto skutočnosť v žiadnom prípade nedáva reálnu záruku v tom smere, že odsúdený povedie v budúcnosti riadny život a nedopusť sa opakovane protispoločenského konania, pričom nie je vylúčené, že hlavne po požití alkoholických nápojov môže páchať trestnú činnosť rovnakého násilného charakteru. Na základe týchto skutočností navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín zrušil a zároveň uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K písomným dôvodom sťažnosti prokurátora sa odsúdený L. S. bližšie písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 28. septembra 2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06. decembra 2018 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2018 môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2018 pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2018. Okresný súd

správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmienené prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestov.

Pokiaľ ide o splnenie ďalších dvoch materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu. Pokiaľ ide o druhú (materiálnu) podmienku krajský súd len zdôrazňuje, že z obsahu hodnotenia ústavu na odsúdeného L. S. vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody pôsobil a pôsobí na odsúdeného pozitívne.

K tretej (materiálnej) podmienke (splnenie tejto podmienky namieta v sťažnosti prokurátor), že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy, krajský súd uvádza, že okresný súd aj túto vyhodnotil správne, keďže v prípade odsúdeného je riziko sociálneho zlyhania hodnotené ako nízke, resocializačná prognóza je vyhodnotená ako priaznivá a odsúdený má čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti. Vzťah s blízkymi sa javí u neho ako podporný a pozitívny. So záverov hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva, že ústav odporučil odsúdeného podmienené prepustiť s uložením probačného dohľadu.

S poukazom na uvedené sa krajský súd nemohol stotožniť s názorom prokurátora v dôvodoch jeho sťažnosti, podľa ktorého okresný súd nedostatočne zobral do úvahy fakt, že v nedávnej minulosti, a to v roku 2016 bol právoplatne odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. a skutočnosť, že v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia spáchal ďalší skutok rovnakého charakteru, ktorý v súčasnosti vykonáva.

Z hľadiska posúdenia, či odsúdený v danom prípade plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, krajský súd v súlade s názorom okresného súdu konštatuje, že z obsahu spisového materiálu nezistil skutočnosť, brániace vyvodiť odôvodnený záver o riadnom plnení povinností a o riadnom správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené a na to, že odsúdený je po prvý krát vo výkone trestu odňatia slobody, tresty vykonáva v režime minimálneho stupňa stráženia, v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ani podľa názoru krajského súdu niet dôvodu k vyvodu záveru, že toto konanie odsúdeného je len prejavom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie prejavom skutočného polepšenia. V súvislosti s možným očakávaním vedenia riadneho života krajský súd poukazuje na to, že z hodnotenia odsúdeného nevyplývajú žiadne poznatky o problémovom správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody v dôsledku neprístupnosti k alkoholickým nápojom a iným návykovým látkam. Preto s poukazom na vyššie uvedené ani podľa názoru krajského súdu z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by boli kontradiktórne s rozumným záverom v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. o možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd zároveň dospel k záveru, že okresný súd taktiež správne určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 1 rok za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.